

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/41/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122208213
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3122208213.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Zuzany Slušnej, v spore žalobcu: Casareal, s.r.o., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 2294/70, IČO: 46 478 264, právne zastúpeného: AK JUDr. Eckmann, s. r. o., so sídlom v Trenčíne, Mierové námestie 14, IČO: 47 241 110, proti žalovanej: A. B., C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. E., F. G. XXX/X, právne zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Piaristická 46/276, IČO: 36 837 857, o zaplatenie 30 000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. 13C/48/2022-124 zo dňa 16. októbra 2023, taktó

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. p o t v r d z u j e .

Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vo výroku I. rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 29 574,- eur so 7,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 29 574,- eur od 15.01.2023 do zaplatenia, a to do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. v ostatnej časti súd žalobu zamietol. Výrokom III. žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,16 %. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 451 ods. 1, 2, § 454, § 456, § 457, § 563, § 100 ods. 1, 2, § 107 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Vecne sa sústredil na skúmanie otázky, či v prejednávacom prípade ide o prípad, kedy by mal na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej prihliadať, nakoľko v prípade vzájomných (synalagmatických) záväzkov vydania bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy podľa § 457 Občianskeho zákonníka platí osobitná úprava premlčania, a to ust. § 107 ods. 3, podľa ktorého, ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.02.2020 sp. zn. 8Cdo/15/2019 uviedol, že ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka možno aplikovať iba v prípadoch synalagmatických záväzkov, keď proti sebe stojí právo, ktoré sa premlčuje (právo na vydanie peňažného plnenia) a právo, ktoré sa nepremlčuje (právo vlastnícke); aplikácia tohto ustanovenia na prípady, ak proti sebe stoja dve premlčateľné práva, je vylúčená. Nakoľko v prejednávacom prípade oproti sebe stojí na jednej strane vlastnícke právo žalovanej (ktoré bolo v dôsledku vydaného súdneho rozhodnutia navrátené) a na druhej strane právo žalobcu na vrátenie peňažného plnenia (za podmienky, že ho poskytol v rámci zaplatenia kúpnej ceny alebo jej časti) konštatoval, že súd na námietku premlčania žalovanej nebude prihliadať. Nestotožnil sa ani s obranou žalovanej, ktorá namietala svoju pasívnu legitimitáciu v spore, nakoľko v rozhodovacej praxi súdov bolo ustálené, že ak bezdôvodné obohatenie spočíva v plnení na základe neplatnej zmluvy, tak ako tomu je v prejednávacom prípade, sú vo vzájomnom právnom vzťahu iba účastníci zmluvy, teda vecná legitimitácia je daná len u účastníkov

uzavretej neplatnej zmluvy, ktorá v posudzovanej veci bola uzavretá medzi žalobcom ako kupujúcim a žalovanou ako predávajúcou.

2. K námietke žalovanej, ktorá rozporovala peňažné plnenie žalobcu z titulu kúpnej ceny, uviedol, že žalobca už k žalobe pripojil potvrdenie Slovenskej sporiteľne, a.s. o bezhotovostnom vklade vo výške 426,- eur v prospech účtu súdneho exekútora JUDr. Ladislava Ďordoviča dňa 20.05.2013 a hotovostnom vklade vykonanom zo strany D. H. (konateľa žalobcu) dňa 20.05.2013 v I. I., D. vo výške 29 574,- eur v prospech účtu A. B. č. XXXXXXXXXXXX pod VS: XXXXXX. Nakoľko suma 29 574,- eur bola preukázateľne poukázaná na bankový účet vedený na meno žalovanej, čo priamo vyplýva z predloženého dokladu o vklade, keď pri čísle účtu je uvedené aj meno majiteľa účtu, v tejto časti súd považoval bez ďalšieho za preukázané, že žalobca poskytol plnenie žalovanej. Žalovaná už v konaní pred Okresným súdom Trenčín vo veci sp. zn. 11C/164/2015 potvrdila, že si otvorila účet v I. I., D., preto sa súdu javilo ako nehospodárne žalovanú opäť vypočúvať k okolnostiam ohľadne uvedeného účtu najmä za situácie, keď jedno pojednávanie bolo z dôvodu na strane žalovanej odročené a druhého pojednávania sa nezúčastnila a dôvod svojej neprítomnosti súdu nepreukázala. Žalovaná nekonkretizovala iný dôvod poskytnutého plnenia zo strany žalobcu. Súd dospel k záveru, že uvedené plnenie bolo poskytnuté z dôvodu zaplatenia kúpnej ceny na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.05.2013, preto v tejto časti žalobe vyhovel a vo zvyšujúcej časti (o zaplatenie 426,- eur) žalobu zamietol. Za dôvodný súd prvej inštancie považoval aj žalobcom požadovaný nárok na úroky z omeškania.

3. Žalovaná podala proti výroku I. a výroku III. v zákonnej lehote odvolanie a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Popri námietke, že napádaný rozsudok je nepreskúmateľný pre jeho nedostatočné odôvodnenie a nevysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, ktoré boli v konaní tvrdené a dôkazmi, ktoré boli pred súdom vykonané, namietala, že žalobca žalovanej na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.05.2013 neposkytol titulom kúpnej ceny žiadne plnenie, keď peňažné prostriedky, na ktoré poukazuje žalobca, v skutočnosti mala obdržať a s týmito disponovať práve spoločnosť Tatra credit, a.s. Na strane žalovanej bol vážny záujem sa k uvedeným skutočnostiam vyjadriť a súdu poskytnúť svoju výpoveď, ktorú súd žalovanej odoprel, čo malo za následok, že v danom prípade neboli zo strany súdu riadne zistené všetky skutočnosti rozhodné pre kvalifikované právne posúdenie veci. Zdôraznila, že z listín, na ktoré v rámci odôvodnenia rozhodnutia poukazuje súd prvej inštancie a ktoré boli v konaní predložené zo strany žalobcu, nevyplýva, že žalobca by vyplatil peňažné prostriedky titulom úhrady kúpnej ceny žalovanej, a to ani čo do výšky 426,- eur, ani čo do výšky 29 574,- eur. Súdu vytýkala, že nedôvodne opomenul postavenie žalovanej ako spotrebiteľa a neposkytol jej zvýšenú ochranu. Zotrvala na vznesenej námietke premlčania z dôvodu, že žalobca ním tvrdený nárok voči žalovanej neuplatnil včas, v súlade s ust. § 107 Občianskeho zákonníka a jeho nárok voči žalovanej bol premlčaný. Žalobca a žalovaná pristúpili k uzatvoreniu kúpnej zmluvy dňa 20.05.2013. Uzatvorenie predmetnej kúpnej zmluvy bolo iniciované zo strany spoločnosti Tatra credit, a.s. Žalobca teda od počiatku musel mať vedomosť, že nikdy nebolo slobodnou vôľou žalovanej pristúpiť k uzavretiu predmetnej kúpnej zmluvy, a teda, že sa jedná o simulovaný právny úkon, preto žalobca bol oprávnený domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia do dvoch rokov od uzavretia kúpnej zmluvy. Nakoľko v danom prípade bolo preukázané, že žalobca neuhradil v prospech žalovanej nielen čiastku 426,- eur, ale ani čiastku vo výške 29 574,- eur, žalovaná s týmito peňažnými prostriedkami nikdy nedisponovala a so žalobcom nikdy neuzavrela žiadnu dohodu o tom, že tieto peňažné prostriedky by mali byť použité na úhradu prípadných dlhov žalovanej.

4. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a zákonný a odvolacie námietky žalovanej úplne nedôvodné. Uviedol, že je v príkrom rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania námietka žalovanej, že by s peňažnými prostriedkami titulom uhradenej kúpnej ceny disponoval iný subjekt ako žalovaná. Konkrétnymi listinnými dôkazmi pripojenými už k podanej žalobe bolo jednoznačne osvedčené, že prevažná časť kúpnej ceny vo výške 29 574,- eur bola žalobcom vyplatená v prospech bankového účtu žalovanej. Momentom pripísania peňažných prostriedkov na označený účet sa tieto peňažné prostriedky stali majetkom žalovanej ako majiteľa daného bankového účtu. Žalovaná na základe príslušnej kúpnej zmluvy zo dňa 20.05.2013 obdržala od žalobcu na svoj účet peňažné plnenie vo výške 29 574,- eur. Stotožnil sa s odôvodnením napadnutého rozsudku (najmä bod 19.), v ktorom súd uviedol „nakoľko suma 29 574,- eur bola v zmysle predloženého listinného dôkazu preukázateľne poukázaná na bankový účet, vedený na meno žalovanej, čo priamo

vyplýva z predloženého dokladu o vklade hotovosti (pri čísle účtu je uvedené aj meno majiteľa účtu), v tejto časti považuje súd bez ďalšieho za preukázané, že žalobca poskytol plnenie žalovanej.“ Súhlasil aj s názorom súdu prvej inštancie, že vznesená námietka premlčania nie je dôvodná a ani opodstatnená. Zastával názor, že výsluch žalovanej v konaní nebol nutný a pre posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu nebol výsluch žalovanej podstatný, keď nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy bol preukázaný konkrétnymi listinnými dokumentami tvoriacich súčasť súdneho spisu. Už v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín č. k. 11C/164/2015 si samotná žalovaná nevedela bližšie spomenúť na okolnosti ohľadne účtu v I. I., D., bolo by celkom nadbytočné a nevhodné žalovanú opätovne k týmto okolnostiam vypočúvať. Skutočnosť, či žalovaná disponovala vôľou uzavrieť kúpnu zmluvu, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, nebola rozhodujúcou okolnosťou pri posudzovaní predmetnej veci. Ohľadne spôsobu vyplácania kúpnej ceny, ktorej vrátenie si žalobca nárokoval, žalovaná vypovedala v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 11C/164/2015. Samotný dôvod poskytnutia plnenia žalovanej zo strany žalobcu žalovaná účinne nepoprela, preto výsluch žalovanej, pre ktorý by súd musel odložiť ďalšie pojednávanie, nebol aj s poukazom na zásadu koncentrácie konania vôbec žiaduci. Navrhol potvrdenie rozsudku.

5. Žalovaná v odvolacej replike zotrvala na svojej doterajšej argumentácii. Akcentovala, že z právneho hľadiska nemožno akceptovať záver súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku v časti vo výške 29 574,- eur. Žalovaná s týmito peňažnými prostriedkami nikdy nedisponovala v žiadnej výške a so žalobcom nikdy neuzavrela žiadnu dohodu o tom, že tieto peňažné prostriedky by mali byť použité na úhradu prípadných dlhov žalovanej, opak nebol podľa názoru žalovanej preukázaný ani zo strany žalobcu.

6. Žalobca v odvolacej duplike uviedol, že tvrdenia žalovanej sú absolútne zavádzajúce. Kategoricky odmietol konštrukciu žalovanej, podľa ktorej v konaní nemala byť preukázaná existencia dohody, aby peňažné prostriedky titulom úhrady kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy zo dňa 20.05.2013 mali byť použité na úhradu dlhov žalovanej. Žalobca tvrdí, že preukazovanie takejto dohody nebolo v konaní vôbec potrebné. V prospech bankového účtu žalovanej bola vyplatená suma 29 574,- eur. Následné disponovanie s týmito finančnými prostriedkami samotnou žalovanou bolo vecou vlastného rozhodnutia žalovanej ako majiteľky príslušného bankového účtu a súčasne majiteľky finančných prostriedkov na tomto bankovom účte nachádzajúcich sa.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku I. a vo výroku III. potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol napadnutý vo výroku II., ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, v tomto rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť.

9. Preskúmaním veci odvolací súd konštatuje, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Podľa názoru odvolacieho súdu v odvolacom konaní žalovanou neboli tvrdené ani preukázané také skutočnosti, ktoré mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP umožňuje odvolaciemu súdu použiť tzv. skrátené odôvodnenie v prípade, ak sa v celom rozsahu stotožní s odôvodnením súdu prvej inštancie a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdí. Pod vecnou správnosťou sa tak rozumie správne zistenie skutkového stavu, správna aplikácia a interpretácia príslušnej hmotnoprávnej normy na zistený skutkový stav a zároveň aj skutočnosť, že rozhodnutie bolo vydané v súlade s ustanoveniami procesného práva.

10. V posudzovanej veci súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, ktorým uplatnenému nároku žalobcu vyhovel (výrok I.) založil na právnom závere, podľa ktorého žalovaná prijatím sumy 29 574,- eur na základe neplatnej kúpnej zmluvy, uzavretej dňa 20.05.2013 medzi žalobcom ako kupujúcim a žalovanou ako predávajúcou, sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatila, bezdôvodné obohatenie je preto povinná vydať, a to podľa § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak je zmluva neplatná, alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

11. Z citovaného ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pokiaľ spočíva bezdôvodné obohatenie v plnení na základe neplatnej zmluvy, sú vo vzájomnom vzťahu len jej účastníci; to platí bez ohľadu na to, či sa v súvislosti s plnením z neplatnej zmluvy obohatil aj niekto iný, alebo či v súvislosti s plnením z tejto zmluvy došlo k bezdôvodnému obohateniu aj na úkor niekoho iného. Nakoľko sporné strany boli účastníkmi kúpnej zmluvy zo dňa 20.05.2013 uzavretej medzi žalobcom a žalovanou, o ktorej bolo rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 09.12.2021 č. k. 11C/164/2015-143 v spojení s opravným uznesením zo dňa 21.01.2022 č. k. 11C/164/2015-163 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.10.2022 č. k. 27Co/21/2022-183 určené, že predmetná kúpna zmluva je neplatná, bola daná aktívna vecná legitímácia žalobcu a pasívna vecná legitímácia žalovanej.

12. V odvolacom konaní žalovaná zotrvala na svojej námietke, že žalobca žalovanej na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.05.2013 neposkytol titulom kúpnej ceny žiadne plnenie, keď peňažné prostriedky, na ktoré poukazuje žalobca, v skutočnosti mala obdržať a s týmito disponovať spoločnosť Tatra credit a.s., s ktorou námietkou sa súd prvej inštancie v bodoch 18. a 19. svojho odôvodnenia riadne vysporiadal. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 20.05.2013 sa zmluvné strany v článku III. Kúpna cena a platobné podmienky dohodli na kúpnej cene, spôsobe jej úhrady, ako aj skutočnosti, že prevzaté finančné prostriedky predávajúca (žalovaná) použije v prvom rade na vyplatenie svojich záväzkov a výmaz ľarchy zapísané na LV č. XX pre k. ú. E. E. a špecifikovanej v článku V. tejto kúpnej zmluvy. V súlade s uvedeným dojednaním žalobca k žalobe pripojil potvrdenie Slovenskej sporiteľne, a.s. o hotovostnom vklade v sume 426,- eur a vklade hotovosti na bankový účet vedený na meno žalovanej v sume 29 574,- eur. Žalovaná netvrdila, že nebola majiteľom uvedeného účtu v Sberbank Slovensko, a.s. v deň uzavretia kúpnej zmluvy a v deň realizácie hotovostného vkladu/vkladu v hotovosti. Už vo svojej výpovedi pred Okresným súdom Trenčín vo veci sp. zn. 11C/164/2015 potvrdila, že na účet, ktorý za týmto účelom zriadila, jej bola kúpna cena žalobcom poukázaná. Správny je preto záver súdu prvej inštancie, že žalobca svoje tvrdenie o zaplatení kúpnej ceny na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.05.2013 v sume 29 574,- eur v prospech žalovanej preukázal. Nakoľko z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobca uhradil žalovanej kúpnu cenu vo výške 29 574,- eur, je nedôvodná námietka žalovanej, že pokiaľ rozhodnutím súdu bolo určené, že kúpna zmluva zo dňa 20.05.2013 je neplatný právny úkon, v dôsledku čoho k uzavretiu kúpnej zmluvy ako riadneho právneho úkonu nikdy nedošlo, má logicky vyplývať, že žalobca žalovanej na základe predmetného právneho úkonu neposkytol žiadne plnenie titulom kúpnej ceny, nakoľko sa vlastne malo jednať o obchod medzi žalobcom a spoločnosťou Tatra credit, a.s. Hotovostný vklad vo výške 29 574,- eur v prospech žalovanej zodpovedal zmluvnému dojednaniu v článku III. uzavretej kúpnej zmluvy (článok III. bod 3 písm. b/).

13. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, ktorá sa mienila k tvrdeným skutočnostiam vyjadriť a súdu poskytnúť svoju výpoveď, ktorú súd prvej inštancie žalovanej odoprel, čo malo za následok, že zo strany súdu neboli riadne zistené všetky skutočnosti rozhodné pre kvalifikované právne posúdenie veci, uvedená námietka predstavuje námietku nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, ktorú odvolací súd nepovažuje za dôvodnú. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že výsluch žalovanej nepovažoval za relevantný z dôvodu, že skutočnosť, či žalovaná disponovala vôľou uzavrieť kúpnu zmluvu, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, nepovažoval za rozhodujúcu skutočnosť pri posudzovaní predmetnej veci. Prihliadol na výpoveď žalovanej v konaní sp. zn. 11C/164/2015, na skutočnosť, že dôvod poskytnutého plnenia žalovaná účinne nepoprela a zohľadnil aj koncentráciu konania. Odvolací súd nebol v zhode so žalovanou, že z listín predložených žalobcom nevyplývalo, že žalobca by vyplatil peňažné prostriedky titulom úhrady kúpnej ceny žalovanej. Skutočnosť, že súd prvej inštancie nevykonal výsluch žalovanej, nemalo podľa odvolacieho súdu vplyv na skutkové závery súdu prvej inštancie a vecnú správnosť jeho rozhodnutia, nakoľko aj sama žalovaná v konaní sp. zn. 11C/164/2015 vypovedala o tom, že časť kúpnej ceny jej bola poskytnutá na jej účet (viď zvukový záznam z pojednávania).

14. K argumentácii žalovanej, že súd opomenul postavenie žalovanej ako spotrebiteľa a neposkytol jej zvýšenú ochranu, odvolací súd uvádza, že žalovaná bola počas konania pred súdom prvej inštancie zastúpená advokátom. Ak by mali byť aplikované normy procesného práva podľa § 290 a nasl. CSP (§ 296 a § 291 ods. 3 CSP), súd prvej inštancie mohol postupovať aj podľa procesných ustanovení o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania, ktorých použitie je v prípade spotrebiteľských sporov vylúčené v prípadoch, ak spotrebiteľ nie je zastúpený advokátom.

Priebeh konania pred súdom prvej inštancie bol zlučiteľný s poskytnutím súdnej ochrany žalovanej.

15. Pokiaľ ide o námietku premlčania, so vznesenou námietkou premlčania sa vysporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia už súd prvej inštancie, keď konšatoval, že na námietku premlčania žalovanej nebude prihliadať (bod 16. odôvodnenia). V danej veci ide o synalagmatický záväzok a proti sebe stoja premlčateľné a nepremľateľné právo, právo žalobcu ako kupujúceho na vrátenie kúpnej ceny z neplatnej kúpnej zmluvy uplatnenej voči žalovanej ako predávajúcej, a vlastnícke právo žalovanej, ktoré právo sa na rozdiel od práva žalobcu nepremľčuje. Preto súd prvej inštancie pokiaľ postupoval pri posudzovaní námietky premlčania vznesenej žalovanou podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka a na túto neprihliadal, je právne posúdenie správne. Ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa vzťahuje na prípady tých synalagmatických záväzkov, keď oproti sebe stojí právo na vydanie peňažného plnenia voči vlastníckemu právu, teda jedinému majetkovému právu, ktoré sa podľa Občianskeho zákonníka nepremľčuje (s výnimkou práva z vkladov na vkladných knižkách po dobu trvania vkladového vzťahu).

16. Pokiaľ žalovaná v podanom odvolaní súdu prvej inštancie vytýka, že sa nevysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami, ktoré boli v konaní tvrdené a dôkazmi, ktoré boli pred súdom vykonané, z podaného odvolania nevyplýva špecifikácia skutočností ani dôkazov, ktorými by sa súd prvej inštancie nezaoberal.

17. Z uvedených dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. odvolací súd považoval za vecne správne, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

18. Nakoľko žalobca mal v odvolacom konaní úspech, súd mu proti žalovanej (neúspešnej v odvolacom konaní) priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).